

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2011
6. volební období

147

USNESENÍ
organizačního výboru
z 30. schůze 15. června 2011

k návrhu podvýboru organizačního výboru pro přípravu návrhů na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání

Organizační výbor Poslanecké sněmovny

- I.** **souhlasí** s předloženými návrhy podvýboru organizačního výboru na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání uvedených v příloze;

- II.** **pověřuje** předsedkyni podvýboru poslankyni Vlastu Parkanovou, aby na 19. schůzi Poslanecké sněmovny odůvodnila návrh usnesení, kterým se předkládají prezidentu republiky návrhy na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání.

Miroslava Němcová v.r.
předsedkyně Poslanecké sněmovny

Pavel Kováčik v.r.
ověřovatel organizačního výboru

Návrhy na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání

I. propůjčení ŘÁDU BÍLÉHO LVA vojenské skupiny:

1. plk.v.v. Josefu Františkovi
in memoriam
(7.10. 1914 – 8.10. 1940)
2. diviz.gen. Ondřeji Mézlovi
in memoriam
(20.11. 1887 - 6.9. 1968)
3. plk. Janu Velíkovi
(2. 8. 1921)

II. propůjčení ŘÁDU T. G. MASARYKA

1. Dagmar Šimkové
in memoriam
(23. 5. 1929 – 24.2. 1955)

III. udělení MEDAILE ZA HRDINSTVÍ

1. plk.v.v. Josefu Bernatovi
in memoriam
(28.1. 1915 – 30.5. 2000)
2. pplk.v.v.Vasilu Korolovi
(15.12. 1922)
3. pprap. Robertu Závěšickému
(2. 9. 1977)

IV. udělení MEDAILE ZA ZÁSLUHY

1. prof. MUDr. Ladislavu Bařinkovi, DrSc.
(1.7. 1927)
2. plk. Františku Břimovi
(28.8. 1925)
3. Hermíně Duškové
(15.4. 1910)
4. prof. Františku Dvořákovi
(17.4. 1920)
5. Leopoldu Färberovi
(31.10. 1928)
6. prof.Dr. Carlu Horstu Hahnovi
(1.7. 1926)
7. Miroslavu Hákovi
in memoriam
(9.5.1911 – 28.6. 1978)
8. Ludvíku Hessovi
(4.7. 1947)
9. prof. PhDr. Ivanu Hlaváčkovi,CSc.
(28. 5. 1931)
10. akad. soch. Milanu Knoblochovi
(10. 8.1921)
11. Mons.ThLic. Bohumilu Kolářovi
(4.1. 1924)
12. akad.mal. Bohdanu Kopeckému
in memoriam
(23.8. 1928 – 22.10. 2010)
13. Zdeňku Kovářikovi
(4.6. 1927)
14. Vladimíru Lopat'ukovi
(17.12. 1929)

15. prof. Karlu Nigrinovi
in memoriam
(29.2. 1904 – 21.6. 1982)
16. Lud'ku Pikovi
in memoriam
(18.5. 1876 – 19.4. 1948)
17. doc.MUDr. Leopoldu Plevovi,CSc
(21.4. 1947)
18. PhDr. Bohumilu Samkovi
(20.5. 1932)
19. Anně Magdaleně Schwarzové, OCD
(14.3. 1921)
20. Ladislavu Suchomelovi
(21.7. 1930)
21. Ing. Františku Suchému
(17.4. 1927)
22. Marii Škarecké
(6.6. 1927)
23. PhDr. Jaroslavu Šturmovi
(23.11. 1944)
24. akad. soch. Marii Uchytilové - Kučové
in memoriam
(17.1. 1924 – 16.11. 1989)

**Charakteristiky kandidátů navržených
k propůjčení nebo udělení státní vyznamenání
k řádovému dni 28. 10. 2011**

Jméno navržené/ho/	navrhovatel/ka/ předkladatel/ka/	osvojil/a/ poslanec/poslankyně/
---------------------------	---	--

Řád Bílého lva

1/ plk.v.v. Josef František IM
7.10. 1914 – 8.10. 1940

R.Kostřica

Od mládí měl zájem o létání. Dobrovolně se přihlásil k letectvu. V letech 1934 – 1936 absolvoval leteckou školu v Prostějově a poté byl přidělen k leteckému pluku č.2 do Olomouce. Pro mimořádné schopnosti byl vybrán do stíhacího kurzu a v r 1940 nastoupil ke 40. stíhací letce v Praze – Kbélích. Po okupaci Československa nacisty uprchl do Polska, kde se připojil k letectvu. Po porážce Polska, se dostal do Francie, kde opět působil do června 1940 v polském letectvu. Po pádu Francie odplul do Anglie, a tam se stal příslušníkem 303. Polské stíhací perutě RAF. V době bitvy o Anglii se mu podařilo během 28 dní uskutečnit 17 sestřelů nepřátelských letadel. Tím se stal nejúspěšnějším pilotem 303. Perutě. Dne 8.10. 1940 umírá při letecké nehodě. Byl mnohokrát vyznamenán in memoriam nejvyššími československými, polskými a britskými vyznamenáními. V r.1946 byl povýšen na nadporučíka a v r.1991 mimořádně do hodnosti plukovníka.

2/ diviz.gen.Ondřej Mězl IM
20.11. 1887 – 6.9. 1968

Ing. Vladimír Mězl, Praha 4

A.Sed'a

Legionář, účastník bitev u Zborova a Bachmače.
Po návratu do vlasti hodnost podplukovník, velitel Čsl.
Hraničářského praporu č.4, v r. 1925 voj.atašé v Jugoslávii,
v r. 1939 organizoval Čs.odboj v Jugoslávii a Francii.
Pod jménem Andrej Gak, nejvyšším velitelem Čs.jednotek
na Blízkém a Středním východě, poté styčným důstojníkem
Čs. jednotek ve štábu gen, Eisenhowera. V r. 1948 emigroval,
zemřel v USA.

3/ plk.v.v. Jan Velík

2.8. 1921

Vojenské sdruž.rehabilitovaných

Žďár nad Sázavou

K.Černý

Po maturitě totálně nasazen na práci v Hamburku, Zběhl, byl zatčen a vězněn. Vydán na Slovensko, kde žila jeho matka. Povolán ke službě v armádě v r.1942 v Trnavě. Po dvou týdnech zběhl na území obsazené Sovětskou armádou, vstoupil do ní 1.3. 1943 a zúčastnil se bojů od Kurska po Dněpr jako tankista. Na vlastní žádost vstoupil koncem roku 1943 do „Československé samostatné paradesantní brigády“. Zúčastnil se všech bojových akcí brigády až do osvobození vlasti. Začátkem r. 1945 se zúčastnil jako radista výsadku STAS - předsunutého hloubkového průzkumu v Protektorátu. Po květnu 1945 zůstal až do r. 1949 ve svazku armády u spojovacího vojska. Koncem r. 1949 protiprávně propuštěn z armády. Nebyl členem žádné politické strany. Až do r 1989 nucen pracovat jako dělník za nejnižší placené práce. Často vyslýchán StB, prováděny domovní prohlídky s obviněním údajné práce pro CIC. Po srpnu 1968 vrátil Sovětskému velvyslanectví všechna vyznamenání. V době normalizace s celou rodinou znovu šikanován a perzekvován StB. Nositelem Čsl. válečného kříže 1939 a řady dalších. V r. 1990 plně rehabilitován, povýšen do hodnosti plukovníka.

Jméno navržené/ho/

**navrhovatel/ka/
předkladatel/ka/**

**osvojit/a/
poslanec/poslankyně/**

Řád T. G. Masaryka

1/ Dagmar Šimková IM

23.5. 1929 – 24.2. 1995

Mgr.Pavλίna Kourová, Praha 6

a dalších 6 navrhovatelů

V. Parkanová

Po maturitě na gymnáziu v Písku začala v r. 1948 studium dějin umění a anglistiky na FF UK. Z politických důvodů byla ze studia v tomtéž roce vyloučena. Pracovala v textilní továrně a později v nemocnici. V r. 1952 byla zatčena a odsouzena za roznášení protirežimních letáků a ukrývání dvou studentů, vojenských zběhů, kteří chtěli utéct na Západ. Byla propuštěna v r. 1966. Ve vězení strávila celkem 14 let. Ve vězení spolu s Dagmar Skálovou písemně zaznamenala přednášky Růženy Vackové o dějinách umění, které se podařilo vynést a po r.1989 knižně vydat. Pracovala jako dělnice, podařilo se jí složit státnici z angličtiny. V r. 1968 spoluzaložila K 231, po srpnu s matkou emigrovala do Austrálie, kde se po 18 letech setkala se svojí sestrou. Žila v Perthu. Vystudovala dvě vysoké školy (dějiny umění a sociální práci) pracovala jako terapeutka ve věznici. Naučila se vytvářet smaltované obrazy, účastnila se výstav a kulturní práce pro krajany. Napsala v češtině knihu „Byly jsme tam také,, , svědectví o životě v komunistických ženských věznicích v 50. a 60. letech. Vyšla v r 1980. Po roce 1989 několikrát navštívila vlast a setkala se s bývalými vězenkyněmi. Zemřela na následky onemocnění rakovinou. Její kniha vyšla ve čtyřech vydáních. V rámci festivalu Mene tekel byla o ní prezentována výstava v Písku i v Karolinu, dále rekonstrukce procesu studenty PF UK a v cyklu ČT Neznámí hrdinové, natočen dokument „Ta krásná holka z vily nad řekou“.

Jméno navržené/ho/	navrhovatel/ka/ předkladatel/ka	osvojl/a/ poslanec /poslankyně
---------------------------	--	---

Medaile za hrdinství

- 1/ plk. v.v. Josef Bernat IM** RNDr. T. Bernat, Praha 4 V. Paggio
28.1. 1915 – 30.5. 2000 MUDr. M. Bernat, Praha 4
Sloužil jako vojenský pilot v Praze – Kbelích, v roce 1939 emigroval přes Polsko a Francii do Velké Británie, kde se stal členem 311. bombard. perutě RAF. Jeho rodiče a bratr byli vězněni jako rukojmí v internačním táboře. V r. 1941 vyznamenán za hrdinský čin britskou Medailí letectva. V letech 1941 – 42 vykonal 41 nočních bombard.letů .Povýšen do čsl. i britské důstojnické hodnosti. V letech 1942 – 44 leteckým instruktorem. V r. 1945 se vrátil do vlasti, stal se velitelem Leteckého doprav. pluku v Praze. V r. 1948 , po zahájení perzekucí západ.letců,emigroval jím řízeným dopravním letadlem Dakota spolu s 21 osobami do Velké Británie, kde znovu sloužil v RAF.V r. 1989 byl rehabilitován a povýšen do hodnosti plk.v.v.
- 2/ pplk.v.v.Vasil Korol** Michal Korol, Praha 4 V.Parkanová
15.12. 1922
Do roku 1939 žil ve Volovém na Podkarpatské Rusi. Po okupaci této země Maďarskem v říjnu 1939 utekl na území obsazené Sovětskou armádou. Byl odsouzen za ilegální překročení státní hranice ke třem rokům vězení v gulagu na Sibiři, kde pracoval v tvrdých podmínkách na stavbě železnice do Vorkuty. V r. 1943 byl propuštěn, vstoupil do Čsl. armády v Buzuluku. Jako dělostřelec se zúčastnil bojů u Kyjeva, Rudy, Bílé Cerekve, Žaškova, Ostrožan a dalších. Během karpatsko-dukelské operace přišel jako velitel děla o pravou ruku. Po válce byl povýšen do hodnosti podporučíka a krátce pracoval jako správce vojenských budov. V r. 1949 dostal jako 100% invalida trafiky, kterou mu v r. 1950 znárodnili. Do odchodu do důchodu byl vedoucím trafiky na Smíchově. Po roce 1989 byl povýšen do hodnosti podplukovníka. Po ovdovění žije v Domově pro válečné veterány v ÚVN.
- 3/ ppap. Robert Závěšický** V. Klučka
2.9. 1977
Po absolvování Střední odborné školy elektrotechnické v Ostravě – Hrabůvce absolvoval základní vojenskou službu a v r. 1999 byl přijat k Policii České republiky. Do roku 2000 sloužil jako policejní inspektor referátu cizinecké policie. V tomtéž roce byl zařazen na obvodní oddělení policie v Krnově. Dne 30.9. 2010 po 14:17 hod. bylo policii oznámeno přepadení směnárny v obchodním domě Prior v Krnově. Členem vyslané policejní hlídky byl i ppap.Závěšický. Policisté vběhli do obchodního domu, kde zápasily osoby v civilním oblečení.Útočník byl povalen na zem, kde jej fixoval svým tělem ppap. Závěšický. Útočník měl pod svým tělem ukryt granát, který ve 14:21 hod. odpálil. Tím, že na útočníkovi ležel,došlo k útlumu tlakové vlny způsobené výbuchem. Při výbuchu byl útočník usmrcen a ppap.Závěšický vážně zraněn.Svým činem zabránil mnoha dalším ztrátám jak na životech , tak i zdraví policistů i občanů.

Medaile Za zásluhy

Jméno navržené/ho/	navrhovatel/ka/ předkladatel/ka/	osvojil/a/ poslanec/poslankyně/
--------------------	-------------------------------------	------------------------------------

- 1/ **prof. MUDr. Ladislav Bařinka** Ing. Jiří Noss, Řícmanice u Brna
1.7.1927

Plastický chirurg, v Brně na chirurgii KEI. Operoval úspěšně do r. 2008. Autorem chirurgických metod, zavedl řadu nových operačních postupů, mnohé zdokonalil, některé nesou jeho jméno. Je vlastníkem 27 patentů, z toho tří světových. Operoval několik let v Anglii, JAR a ve Vídni. Několikrát úspěšně transplantoval obě uříznuté ruce. Vychoval tři generace plastických chirurgů. O jeho práci natočen filmový snímek „Krukenbergova operace,,. V současnosti se připravuje vydání knihy se zhodnocením celoživotní práce.

- 2/ **plk. František Bím** KPV, ústředí Praha V. Parkanová
28.8. 1925 J. Vidím

Za války pracoval u fy Baťa Zlín. Zúčastnil se SNP od září 1944 do dubna 1945 jako průzkumník gen. Brunovského. V boji těžce zraněn minou. V r. 1946 pracoval u SNB v Tachově. V r. 1948 přešel do Rakouska, odkud se v r. 1949 vrátil. Zatčen, odsouzen v r. 1950. Po propuštění v r. 1964 pracoval jako staveb. dělník V r. 1967 emigroval, žije ve Švýcarsku. Rehabilitován v r. 1990.

- 3/ **Hermína Dušková** Farní sbor ČCE Praha- Dejvice M. Benda
15.4.1910

Pracovala jako úřednice v různých podnicích v Praze. Starala se o svou těžce nemocnou sestřenicí Vlastu Duškovu až do její smrti. V r. 1952 se provdala za svého švagra Bohuslava Duška stala jeho spolupracovnicí v péči o sbírky. Po odchodu do důchodu v r. 1967 se plně věnovala zpracování sbírkových fondů. V r. 1977 došlo k darování knižních, rukopisných a archivních sbírek Národnímu muzeu. Soubor, označený jako „Sbírky Bohuslava Duška.,, Jen knižní sbírka obsahovala 3199 děl rozdělených do oddílů rukopisů, prvotisků, komeňan, starých tisků, kramářských tisků a knih vydaných po roce 1800. Paní Dušková je stále v kontaktu s pracovníky Národního muzea. U příležitosti stých narozenin paní Hermíny Duškové ji delegace vedoucích pracovníků Knihovny Národního muzea při gratulaci ujistila, že její mecenášský čin nebude zapomenut.

4/ prof .František Dvořák

G. Pecková

17.4. 1920

Na Filozofické fakultě UK vystudoval dějiny umění. a estetiky. Celý život Působil jako pedagog, nejprve na AVU v Praze, poté jako odborný pracovník v Národní galerii. V dalších obdobích vyučoval na UMPRUM V Praze, UP v Olomouci, Filmové fakultě UK. V r. 1993 byl jmenován profesorem. Vydal přes 30 uměleckých monografií. Popularitu mu v poslední době získal televizní cyklus o Karlově mostě, Pražském hradě a Královské cestě. V r. 2010 obdržel k 90. narozeninám Zlatou plaketu prezidenta republiky.

5/ Leopold Färber

R.Fiala

31.10. 1928

pochází ze smíšené židovsko- křesťanské rodiny. V r. 1942 zmizelo 14 příbuzných v transportech a plynových komorách. Zúčastnil se jako spojka v odboji. V r. 1948 odešel studovat do odborné textilní školy v dnešním Jeseníku. V. r. 1948 byl za letákovou akci odsouzen na 16 let vězení. Vystřídal řadu věznic, v r. 1957 podmíněčně propuštěn, pracoval jako dělník. Dokumentuje odbojové hnutí proti nacizmu a komunizmu. Stovky písemných dokumentů a 400 nahrávek se záznamy pamětníků Byly použity v odborných publikacích historiků odboje. Je nositelem řady skautských a orelských vyznamenání. Je aktivní v Konfederaci politických vězňů.

6/ prof. Dr. Carl Horst Hahn

J. Hamáček

1.7. 1926.

Narodil se v Saské Kamenici /Chemnitz/ v rodině německých podnikatelů v automobilovém průmyslu. Studoval hospodářské vědy ve Francii, Velké Británii, a Švýcarsku .Od r.1954 spojil svůj profesní osud s koncernem Volkswagwen. V letech 1973 – 81 působil ve funkci předsedy představenstva Continental Gummi – Werke v Hannoveru. Od r. 1982 do r. 1992 byl předsedou představenstva koncernu Volkswagen, v letech 1993 – 1997 jako člen dozorčí rady tohoto koncernu.. Díky němu Volkswagen expandoval do zahraničí a po r. 1989 také do České republiky a Střední Evropy. Za svůj přínos k rozvoji německého i světového automobilového průmyslu oceněn řadou vyznamenání v Německu i zahraničí. Díky němu se stala automobilka Škoda vedle Audi a Seatu jednou z „výstavních“ značek koncernu. Koncern se stal jedním z motorů české ekonomiky a tím i impulzem pro rozhodnutí dalších producentů situovat výrobu na území České republiky. Tím se prof. Hahn zasloužil v hospodářské oblasti o Českou republiku.

- 7 / Miroslav Háek IM** Městské muzeum Nová Paka J. Cogan
9.5. 1911 – 28.6.1978 Uměleckoprůmyslové muzeum Praha H. Orgoníková
V r. 1928 se vyučil ve fotoateliéru svého otce, pracoval u fy. Langhans
v Praze a u fy. Horn v Bratislavě. Ve 30. letech vstoupil na uměleckou scénu
spolu s malířem Frant. Grossem a sochařem Lad. Zívrem. Již v r. 1932 vystavoval
v Miláně na mezinárodním salonu fotografie. Od r. 1937 působil jako divadelní
fotograf na pražské scéně E. F. Buriana, v r. 1939 měl vlastní fotoateliér
u Rozvařilů. V letech 1942 – 48 členem legendární Skupiny 42. Po válce
pracoval u Čs. státního filmu, portrétoval významné české herce. V letech 1952-54
polupracoval znovu jako fotograf s E. F. Burianem v Armádním uměleckém
divadle. Do r. 1969 se podílel na dokumentaci českého umění v Ústavu pro teorii
a dějiny umění ČSAV. Poslední snímek pořídil v září 1968 při invazi vojsk
Varšavské smlouvy, pak na další uměleckou činnost rezignoval. V r. 1970
V r. 1998 byl jmenován čestným občanem Nové Paky in memoriam.
- 8/ Ludvík Hess** Ing. Jiří Carbol, starosta, M. Emmerová
4.7. 1947 Dobrá u Frýdku – Místku A. Michalík
Český novinář, spisovatel, chovatel koní. V r. 1964 spoluzaložil literární
časopis „Divoké víno“, který vycházel do r. 1972, pak byl zakladatel odsouzen
a uvězněn. Od r. 1988 se věnuje chovu koní. Ludvík Hess je od r. 2005 zakladatel
babyboxů v ČR. První zřídil 1.6. 2005 v GynCentru v Praze 9, Hloubětínská 3.
Dosud je jich v ČR zřízeno 34 a celkem bylo zachráněno 48 dětí. Díky tomuto
projektu mohou matky v obtížné životní situaci, které nejsou schopny se o dítě
postarat, odložit anonymně dítě do těchto babyboxů. Program BABYBOX -STATIM
má přání, aby už nikdy nebylo nalezeno mrtvé tělíčko novorozence.
- 9/ prof. PhDr. Ivan Hlaváček, CSc.,** Česká archivní společnost o.s. Z. Bezecný
28.5. 1931
V r. 1955 absolvoval FF UK obor historie- pomocné vědy historické.
V r. 1990 byl jmenován profesorem na katedře pomocných věd historických
a archivního studia, do r. 2000 vedoucí katedry, v letech 1991- 94 proděkan
FF UK pro vědu. Zabývá se problematikou pomocných věd historických,
především středověkých dějin / průkopnické práce týkající se diplomatiky
a systému státní správy v období Václava IV./, edice historických pramenů,
učebních textů. Je autorem více než 300 vědeckých článků a studií publikovaných
v domácích i zahraničních renomovaných časopisech a sbornících. Patří
k nejvýznamnějším a mezinárodně nejuznávanějším představitelům historické
vědy. Učitel několika generací českých archivářů a historiků, tvůrce výukového
modelu svého oboru, iniciátor mezinárodních dohod mezi UK a zahraničními
univerzitami / např. Kostnice, Bern, Vratislav, Drážďany, Marburg /. Člen rady
domácích i zahraničních vědeckých grémií a odborných komisí.

- 10/ akad. sochař Milan Knobloch** Společnost Boh. Martinů, Praha 8 V.Mencl
10.8. 1921 R. Böhnisch, H.Orgoníková

V r. 1941 maturoval na Obchodní škole v Praze- Vinohradech, pracoval jako účetní v kovodílnách v Karlíně ,později totálně nasazen v Letově.Po r. 1945 nebyl přijat na VŠUP, pracoval jako malíř předloh v gobelínové dílně v Jindřichově Hradci. V r. 1947 přijat na AVU k prof. Janu Laudovi a později k prof. O. Španielovi, který ovlivnil jeho vztah k ražené medaili.Velký ohlas vzbudila jeho medaile W. Shakespeara (1964). Vytvořil více než 400 výtvarných děl. Zvláštní postavení v jeho díle má Bohuslav Martinů pamětní deska, socha, náhrobek v Poličce,pamětní deska v Paříži Ziskal řadu ocenění , v r. 1980 byl jmenován Zasloužilým umělcem.V současnosti pracuje na pomníku Dr. Milady Horákové. Je autorem oficiálního daru papeži Benediktu XVI, růžence s Palladiem české země, při jeho návštěvě ČR v září 2009. Díla M. Knoblocha jsou zastoupena ve sbírkách muzeí a galerií v Londýně, Vídni, Petrohradě, Paříži, Budapešti, Washingtonu, Torontu.

- 11/ Mons. ThLic. Bohumil Kolář** Česká biskupská konference M.Benda
4. 1. 1924

Narodil se v Praze na Vinohradech v početné rodině. Maturoval na gymnáziu době probíhající heydrichiády. V r. 1942 se rozhodl pro studium teologie nejprve v Arcibiskupském semináři v Panenských Březanech, po r. 1945 na obnovené Teologické fakultě. Byl vybrán ke studiu v Nepomucenu v Římě. Studia dokončil v r. 1948 a byl v únoru vysvěcen na kněze. Vrátil se do vlasti a byl ustanoven kaplanem v Roudnici n/L. V červnu 1949 přečetl pastýřský list „Hlas biskupů a ordinářů věřícím v hodině těžké zkoušky“, následně byl odsouzen do vězení. V říjnu 1949 byl na amnestii propuštěn.V srpnu 1952 byl znovu zatčen a odsouzen na 10 roků těžkého žaláře. Byl vězněn nejprve v Mladé Boleslavi, od listopadu 1953 ve Valdicích, kde strávil nejdelší dobu v brusírně skla na pracovišti podniku Koh-i-noor. Prožil zde nejen útisk bachařů, ale navázal i četná inspirativní přátelství. V květnu 1960 byl propuštěn,až do roku 1968 pracoval jako skladník u firmy Řempe. V době politického uvolnění mohl opět nastoupit jako farář v Roudnici nad Labem, kde působil do roku 1991. V r. 1990 byl povolán na obnovenou teologickou fakultu, kde vyučoval katechetiku a pedagogiku, zároveň působil pět let jako spirituál kněžského semináře. Od r. 2000 je rádcem hnutí Křesťan a práce. V roce 2008 mu papež Benedikt XVI. udělil za celoživotní zásluhy a kvality titul „ Monsignore“.

- 12/ akad.mal. Bohdan Kopecký** IM MÚ Litvínov,Litomyšl,Most M.Šťoviček
23.8.1928 - 22.10.2010

V l. 1943 – 44 se učil v Litomyšli fotografem a soukromě se učil kreslit. V r. 1945 byl přijat bez maturity na AVU v Praze hned do 2. Ročníku. Poslední roky studoval ve speciálce prof. Oty Nejedlého. V letech 1950-52 sloužil u PTP jako horník na Mostecku a Ostravsku, poté byl přinucen pracovat v hornictví ještě tři roky. V r. 1956 byl přijat za člena severočeské pobočky Svazu výtvarných umělců. Zúčastnil se četných výstav doma i v zahraničí./ Vídeň, Paříž, Kuba, Jugoslávie/ s náměty hornických krajin a horníků. V letech 1970 – 80 ztrácí jako politicky nežádoucí možnost vystavovat a prodávat. Vrací se trvale do Litomyšle. V l. 1977 – 79 byl zaměstnán jako propagační pracovník v JZD. Od r.1991 podnikl řadu studijních cest – Švýcarsko,USA, Mexiko, Havaj. V r.1998 byl jmenován čestným občanem Litvínova. V r.2006 uspořádal s podporou Města Litvínova průřezovou výstavu ve Výstavní síni Mánes.

13/ Zdeněk Kovářik

KPV ústředí Praha

V.Parkanová

4.6. 1927

J. Vidím

Vyučil se v rodinné firmě zámečnickem. V r 1949 nastoupil základní vojenskou službu, před ukončením byl v r .1951 zatčen, odsouzen na 20 let , vězněn do září 1963. Byl členem skautské odbojové skupiny „POLOM“, pomáhal při útěku pronásledovaných osob přes hranice.Spolupracoval s americkou rozvědkou. Trest vykonával v Jáchymově a Leopoldově. Po podmínečném propuštění pracoval jako dělník a technik. Je nositelem 3 vysokých skautských vyznamenání a vyznamenání „Za zásluhy o svobodu a demokracii“, předaného americkou vládou.

14/ Vladimír Lopat'uk

Svaz PTP, Ústřední rada Praha 8

V.Parkanová

17.12. 1929

Pochází z rodiny, která emigrovala z Ukrajiny. Po maturitě studoval křesťanskou filozofii. V r 1950 byl odveden jako politicky nespolehlivý k PTP, kde strávil 3 roky. Po propuštění pracoval jako stavební dělník a později jako technik u staveb. podniku Konstruktiva. Po r. 1989 se věnoval činnosti v obnoveném Svazu PTP. Jako člen Rehabilitační komise MO se podílel na přípravě mimosoudních rehabilitačních zákonů. Z jeho iniciativy byla v roce 1998 založena Konfederace vojenských táborů nucených prací zemí Střední a Východní Evropy,kde byl zvolen prvním prezidentem,kterým je dosud.V r. 1992 byl zvolen předsedou Ústřední rady. Tuto funkci vykonává dodnes.

15/ prof.Karel Nigrin IM

KPV, ústředí Praha

J.Vidím

29.2. 1904 - 21.6. 1982

Pedagog, v r. 1939 zatčen za pomoc studentům při útěku za hranice. Uprchl do Maďarska,znovu zatčen,odsouzen. znovu útěk přes Balkán,Turecko střed. Východ a Gibraltar do Anglie, kde učil ve Stoke on Trent české a slov.děti.Po válce prac.MZO, v r. 1948 propuštěn.V r. 1949 zatčen, odsouzen k trestu smrti, rozsudek změněn na doživotí, pak na 25 let. Vězněn 17 let většinou v Leopoldově.Propuštěn v r. 1966, v r. 1968 spoluzakládal K 231, neustále sledován StB. Vážně nemocen umírá v r. 1982.

16/ Luděk Pik IM

18.5. 1876 – 19.4. 1948

V. Votava

H.Orgoníková

Významný soc.demokratický politik, v letech 1907 - 1918 byl poslancem Říšské rady, poté šestnáct let starostou Plzně. Zasloužil se o všestranný rozvoj města. Připojením předměstských obcí vznikla Velká Plzeň. Pod jeho vedením vznikly nové komunikace, mosty, kanalizace, městská doprava. Byla provedena elektrifikace, vybudována plynárna, školy, zdravotní ústavy, krematorium apod. Během okupace byl několikrát zatčen gestapem. Po válce donucen komunisty vzdát se politické činnosti. Všechn svůj majetek odkázal městu Plzni.

17/ doc. MUDr. Leopold Pleva, CSc., PhDr. Ilona Plevová, Šenov A. Michalík
21.4.1947

Hrudní chirurg, traumatolog. Poznal metodu Ilizarova, užití kovových osteosyntetických materiálů, kterou se ve Volgogradu zabýval prof. Kaplunov. Na vlastní náklady ji tam nastudoval a začal aplikovat na svém pracovišti. Metoda přinesl značný úbytek trombotických komplikací. Je autorem tří patentů na zevní fixátory. V roce 1991 vybudoval v Ostravě „Traumatologické centrum“, první v ČR. Od r. 1993 vydává časopis „Úrazová chirurgie“. Je prezidentem úspěšného mezinárodního kongresu „Ostravské traumatologické dny“. V r. 2004 zvolen předsedou České společnosti pro úrazovou chirurgii. Je autorem řady odborných publikací.

18/ PhDr. Bohumil Samek Ing. Jan Kalný, České Budějovice
20.5. 1932

V. Mencl

L. Skopal

Po maturitě na gymnáziu ve Znojmě vystudoval dějiny umění na Filozofické fakultě Masarykovy Univerzity v Brně. Jako pracovník Muzea města Brna se především ve volném čase zabýval soustavným mapováním a katalogizací uměleckých památek Moravy a Slezska, jejichž inventarizaci do té doby nikdo nezkompletoval. Na motocyklu objížděl všechna města a vesnice po celé zemi, sám prováděl průzkumy, fotografoval, vyhledával informace a všechny poznatky pak zpracovával. Výsledkem jeho činnosti je knižní vydání zatím dvou dílů Uměleckých památek Moravy a Slezska (UPMS), které vyšly v letech 1994 a 1999. Zahrnují popis památek v 654 administrativních obcích (písmena A až N). Na dokončení díla zbývající části UPMS (písmena O až Ž) autor dále pracuje. Jedná se o gigantické stěžejní dílo, které vykonal zcela sám, ačkoliv obdobné práce vykonávají celé týmy odborníků více specializací. Dále se intenzivně věnoval především památkám Brna.

19/ Anna Magdalena Schwarzová, OCD Václav Peřich, Praha 6 M.Benda
14.3. 1921 Česká biskupská konference

Narodila se v asimilované židovské rodině. V roce 1938 se hlásila neúspěšně do kláštera. Koncem roku 1941 byla s rodinou internována v Terezíně. Po válce začala studovat jazyky na FF UK, zároveň se začala angažovat v katolických laických organizacích. V r 1946 vstoupila do Ústředí katolického studentstva, v r. 1947 do Katolické ligy akademické. V roce 1948 byla napotřetí přijata do Řádu bosých karmelitek, kde přijala řádové jméno Magdalena. Koncem 40.let se stala členkou křesťanského společenství „Rodina“, které za války založil chorvatský kněz Tomislav Kolakovič. Po únoru 1948 musela na příkaz StB s novickami opustit klášter. V r. 1953 byla zatčena StB jako „členka protistátní skupiny ve spojení s odsouzeným špiónem Vatikánu Otou Mádrem“. Byla odsouzena na 11 let, propuštěna na amnestii v r. 1960. V r. 1977 se jí podařilo vycestovat do Itálie a v Římě složit řádové sliby. V roce 1977 podepsala iniciativu Charty 77. Úzce spolupracovala s katolickým disentem, tajně převážela informační materiály, zajišťovala spojení s polskými duchovními, byla redaktorkou podzemního měsíčníku „Informace o církvi“. Byla několikrát zatčena a vyslýchána pro podezření z členství v katolické sekci „Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných.“ Vzhledem k nemožnosti vstoupit do kláštera karmelitek v naší zemi, obrátila se Magdalena do Krakova, kde byla přijata v lednu 1985. Po šesti dnech byla zbavena čl. státního občanství a StB ji zařadila na index nežádoucích osob. V roce 1989 jí bylo občanství vráceno a byla rehabilitována. Z kláštera v Krakově udržuje stále kontakt s českým prostředím.

20/ Ladislav Suchomel KPV ústředí Praha V. Parkanová
21.7. 1930 J.Vidím

V r. 1948 se vyučil knihkupcem a tuto živnost provozoval. Po únoru 1948 byla znárodněna. S přáteli vytvořil skupinu, která šířila letáky upozorňující na komunistické praktiky. Později se zapojil do činnosti protistátní skupiny „Havlín“, která podnikala akce proti komunistickým funkcionářům. V r 1950 byl zatčen a odsouzen na 19 let těžkého žaláře. Byl vězněn 14 let, převážně při těžbě uranové rudy v Jáchymově a Slavkově. Po propuštění v r. 1963 byl neustále šikanován StB, v r 1988 mu bylo odepřeno vydání cestovního pasu. Po roce 1989 se aktivně zapojil do činnosti KPV, zejména přednáškami ve školách. Přes dlouholeté věznění se nedal zlomit a vždy se v životě řídil křesťanskými hodnotami, které hájil.

- 21/ Ing. František Suchý** KPV ústředí Praha V.Parkanová
17.4. 1927 J.Vidím
Po vyučení stroj. zámečníkem a maturitě na průmyslové škole nastoupil na ČVUT v Praze. Po únoru 1948 se zapojil do protikomunistického odboje. V r.1952 byla skupina StB odhalena, byl zatčen za špionáž a velezradu. Zatčení a odsouzení byli i rodiče, protože doma ukrýval zbraně. Byl odsouzen na 25 let. Díky souběžnému procesu se Slánským a spol. unikl absolutnímu trestu. Vystřídal celou řadu věznic, po 12,5 letech byl propuštěn. Po roce 1989 byl rehabilitován, pracoval jako dělník a později jako konstruktér.
- 22/ Marie Škarecká** KPV, ústředí Praha V.Parkanová
6.6. 1927 J.Vidím
Od r.1949 byla činná v křesťanském společenství, které na Kyjovsku vedl kněz R. Vašíček. Hlavní činností byla distribuce křesťanské samizdatové literatury Matice Cyrilometodějské na Jižní Moravě a na Slovensku s Josefem Vlčkem a s Dr.Reginaldem Dacíkem, OP. Ve svém domě poskytovala úkryt pronásledovaným lidem, kteří se chystali emigrovat /F. Davídek/ Byla odsouzena na 7 let žaláře, ve vězení byla šest let. Byla podmíněčně propuštěna v r 1955. V roce 1990 spoluzakládala KPV, později pracovala v pobočce v Karvině. V r. 2009 vážně onemocněla, vzdala se funkcí, podle svých možností dále pracuje v KPV.
- 23/ PhDr. Jaroslav Šturma** Miloslav kard. Vlk M. Benda
23.11. 1944
Po ukončení studia psychologie na FF UK v r 1970 se stal blízkým spolupracovníkem svého učitele prof. Zdeňka Matějčka, legendy dětské psychologie. Společně založili v r. 1993 Konto Bariéry, projektu finanční sbírky pro handicapované spoluobčany. Pracoval jako dětský psycholog v Dětské psychiatrické léčebně v Dolních Počernicích, vyučoval na Dětské klinice Institutu pro další vzdělávání lékařů ve Fakultní Thomayerově nemocnici. V r. 1992 založil s týmem spolupracovníků Dětské centrum Paprsek hl.m. Prahy, denní stacionář pro děti s kombinovaným postižením, kde působí jako ředitel. Jeho studenti z katedry psychologie FF UK zde procházejí praxí. V současnosti má Centrum šest středisek s kapacitou 92 klientů. V únoru 2011 bylo slavnostně otevřeno také Rodinné centrum pro konzultace a ambulantní služby. Dr. Šturma je autorem řady učebních textů z oboru psychologie a psychopatologie. Od r. 1994 je předsedou Českomoravské psychologické společnosti, členem řady mezinárodních vědeckých společností v USA, Velké Británii, členem Papežské akademie pro život. Obdržel česká i zahraniční ocenění.

24/ akad.soch. Marie Uchýtilová – Kučová IM

J.Klán

17.1.1924 - 16.11.1989

V letech 1945 – 1950 vystudovala Akademii výtvarných umění, obor sochařství a medailérství u prof. Otakara Španiela. Je autorkou mnoha bust a plastik významných osobností české kultury. Několik vzpomínkových medailí věnovala protiválečné tematice. Je autorkou sochy Lidická matka na Kladně, pomníku Boženy Němcové v České Skalici. Koncem 60.let začala z vnitřní potřeby pracovat na pomníku lidických dětí. Až do své smrti modelovala se svým manželem sochu každého z 82 dětí zabitých v koncentračním táboře v polském Chelmnu. Je to její nejvýznamnější dílo.

V Praze dne 15. 6. 2011

Ing. R. Kubát , tajemník

Č.j.: PSV 107/11